

**Formularz: Poświadczenie
o Pozbawieniu wolności / Poszukiwanie
zaginionych osób
w archiwum Museum Obozu
Konzentracyjnego w Mauthausen**

Archiv der KZ-Gedenkstätte Mauthausen
BM.I, Abteilung IV/7
Postfach 100
A - 1014 Wien
Tel.: +43-1-53126-3856 / -3374
Fax: +43-1-53126-3386
E-Mail: mauthausen-memorial@mail.bmi.gv.at
Internet: <http://www.mauthausen-memorial.at>

dane wnioskodawcy:

nazwisko: Jeneralczyk
imię: Wojciech
adres: [REDACTED]
stopień pokrewieństwa z osobą poszukiwaną: Siostrzeniec
powód zapytania: Dane do kroniki rodzinnej

dane osoby poszukiwanej:

nazwisko: Rulczyński
imię: Antoni
data urodzenia: Ca 1907
miejsce urodzenia: Zawady ew. Ryczywół

dane dotyczące uwięzienia w obozie koncentracyjnym Mauthausen:

nazwisko w okresie uwięzienia (nazwisko panieńskie, inna pisownia, pseudonim, fałszywe nazwisko): Rolczynski vel Rulczynski
obywatelstwo w czasie uwięzienia: polskie
numer więźnia:
data przybycia do obozu: Ca 1940
internowanie w podobozie:
data przewozu do podobozu:
nakład pracy:
internowanie w innym obozie koncentracyjnym:
zgon w obozie koncentracyjnym Mauthausen? Ca 1941
data i miejsce zgonu:

W odpowiedzi na powyższy wniosek poszukiwawczy, państwowy Ośrodek Informacyjny odpowiedział w języku angielskim w formacie PDF. Poniżej zamieszczam kopie tej odpowiedzi i kopię w tłumaczeniu na język polski. Dalej zamieszczam również materiały opisowe z fotografiami miejsc pamięci w Mauthausen-Gusen i Schloss Hartheim. Dalej zamieszczam korespondencję z nieżyjącym już Józefem Rolczyńskim z Dobrego Miasta. To dzięki jego pasji i swobodzie korzystania z internetu, po wielu latach nawiązałem kontakt, z moim drogim kuzynem Edwardem Rulczyńskim synem Antoniego.

REPUBLIK ÖSTERREICH
BUNDESMINISTERIUM FÜR INNERES
SEKTION IV-SERVICE UND KONTROLLE

mauthausen memorial
KZ-Gedenkstätte Mauthausen

Mauthausen Memorial Archives

BM.I, dept. IV/7

P.O. Box 100

Austria - 1014 Vienna

phone: +43-1-53126-3832

fax: +43-1-53126-3386

email: mauthausen-memorial@mail.bmi.gv.at

internet: <http://www.mauthausen-memorial.at>

official in charge: **Dr. Vallant**

DVR: 0000051

E-Mail-Adresse: wojciejen@neostrada.pl

file number: **3.500/1355-IV/7/10** (please refer to this file number when answering)

subject: information on the deportation of *Antoni RULCZYNSKI* to the Concentration Camp Mauthausen

Dear Mr. Jeneralczyk,

in response to your inquiry from January 24th 2010 the Mauthausen Memorial Archives can provide you with the following information concerning Antoni Rulczynski:

Gusen
Konzentrationslager Mauthausen
Unterkunft Gusen-Polit.Abtell.

Gusen, den 21. August 1941.

Liste der am 21.8.41 nach dem K.L.Dachau überstellten Häftlinge-Invaliden:

Nr.	Vor- und Zuname:	Geb-Dat:	Geb-Ort:	Hftl-Nr.:	National.	Einweis. Stelle:
18	Rulczynski Anton	26.10.98	Ryczywa	4475	P-Schutz	Posen

source: Transport list (B/15/14)

name:	Rulczynski
first name:	Anton
date of birth:	26.10.[18]98 [October 10th 1898]
place of birth:	Ryczywa
category or reason given for deportation:	P-Schutz [polish prisoner in protective custody] *
transferred to sub-camp:	Gusen 21. August 1941 [August 21st 1941] Dachau

comment: quotations from the original sources are indicated in bold letters.

sources: Transport list (B/15/14)

* „Schutz“ / „Schutzhaft“ (Prisoner in Protective Custody), „Politisch“ (Political Prisoner)
The Protective Custody (or „Schutzhaft“) was based on a decree for the protection of people and state from February 28th, 1933. As from January 25th 1938, the „Schutzhaft“ was defined

as a forced measure against persons who were supposed to pose a "threat to the security of the people and the state". The "Schutzhaft" did not have any temporary limits and was removed from any legal control and possible legal objections.

**** Erholungsheim (Hartheim), Erholungslager (Hartheim), Hartheim, K.L. Dachau - Häftlingssanatorium (Hartheim), Lagersanatorium Dachau (Hartheim)**

Transfers to the Castle Hartheim indicate that the prisoner became a victim of the so called Operation "14 f 13". This cover name describes transportations not only of prisoners who were unfit to work or ill, but also undesirable ones, who were selected for extinction and transferred to Euthanasia Facilities, in this case the Castle Hartheim, and killed in the gas chambers of those facilities within the next few hours (compare: *Pierre Serge Choumoff: Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas auf österreichischem Gebiet 1940-1945. Wien: 2000 [=Mauthausen-Studien 1a] S. 27-89* and *Hans Maršálek: Die Geschichte des Konzentrationslagers Mauthausen. Wien, Linz: 1995, S. 207ff.*).

Due to the fact that the Mauthausen Memorial Archives do not provide of further information about the prisoners murdered in the castle Hartheim, we ask you to refer to the Castle Hartheim Association (*Verein Schloss Hartheim*, A - 4072 Alkoven, <http://www.schloss-hartheim.at>).

The Mauthausen Memorial Archives hope that this information is of any help for you.

February 2010

Für die Bundesministerin (Federal Ministry of the Interior):

DDr. Barbara Schätz

BM.I BUNDESMINISTERIUM FÜR INNERES

Poniżej zamieszczam ten sam dokument odpowiedzi Ośrodka Informacji, ale przetłumaczony na język polski. Dokument ten potwierdza że wuj Antoni jako były powstaniec wielkopolski, był na listach osób szczególnie niebezpiecznych dla III Rzeszy Adolfa Hitlera i podczas specjalnej akcji „Tanenberg” został szybko zatrzymany i zesłany do obozu Mauthausen-Gusen a następnie wywieziony, zgłodzony i spalony w Harthaim jako „zamku śmierci”. W dalszej części zamieszczam opracowane w internecie przez polskich autorów krótkie opisy tych miejsc w czasach współczesnych ale zawierające również fotografie historyczne z czasów II Wojny Światowej.

**[Nagłówek firmowy BM.I, Republika Austrii, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
wraz z numerami telefonu, faksu, adresem strony internetowej oraz adresem e-mailowym]**
adres e-mail: wojciejen@neostrada.pl

Numer referencyjny: 3.500/1355-IV/7/10 (w odpowiedzi proszę podać numer referencyjny)

Przedmiot: informacja na temat deportacji Antoniego RULCZYŃSKIEGO do obozu koncentracyjnego Mauthausen

Szanowny Panie Jeneralczyk,

W odpowiedzi na Pańską prośbę skierowaną do Mauthausen Memorial Archives w liście z dnia 24 stycznia 2010r. możemy potwierdzić następujące informacje dotyczące Antoniego RULCZYŃSKIEGO:

[powyżej] skanowany dokument z obozu koncentracyjnego Mauthausen w języku niemieckim **

[poniżej]

Nazwisko:	Antoni
Imię:	Rulczyński
Data urodzenia:	26.10.[18]98 [October 26 th 1898]
Miejsce urodzenia:	Ryczywa
Kategoria lub powód deportacji:	P-Schutz [polski więzień pod specjalnym nadzorem]*
Przetransportowany do podobozu:	Gusen, 21 sierpnia 1941r. [August 21 st 1941], Dachau

Komentarz: cytaty z oryginalnych dokumentów są podane w nawiasach kursywą

Źródła: Lista transportowa (B/15/14)

*pojęcia **“Schutz/Schutzhaft”** (Więzień pod specjalnym nadzorem), **“Politish”** (Więzień polityczny) wprowadzono na podstawie dekretu o ochronie państwa i obywateli (lub **“Schutzhaft”**) z dnia 28 lutego 1933 roku. Począwszy od 25 stycznia 1938 roku jako **“Schutzhaft”** zakwalifikowano środki przymusu wobec ludzi, którzy byli podejrzani o to, iż stanowią “zagrożenie dla państwa i obywateli”. **“Schutzhaft”** nie przewidywał żadnych ograniczeń czasowych, nie podlegał żadnym kontroli ani zaskarżeniom.

****Erholunseim (Hartheim), Erholungslager (Hartheim), Hartheim, K. L. Dachau – Häftlingssanatorium (Hartheim), Lagersanatorim Dachau (Hartheim)**

Transporty do Castle Hartheim wykazują wszelkie oznaki, iż przewożone tam osoby były ofiarami tak zwanej operacji “14 f 13”. Dotyczy to nie tylko osób uznanych jako niezdolne do pracy lub chore, ale również osób niepożądanych, skazanych na unicestwienie lub przetransportowane do Euthanasia Facilities oraz, w przypadku Castle Hartheim osób przeznaczonych do zagazowania w komorach gazowych. Przewidziano również miejsce na przechowywanie zwłok przez kilka następnych kilka godzin.

Ze względu na fakt, iż Mauthausen Memorial Archives nie dysponuje dokładnymi informacjami dotyczącymi więźniów zamordowanych w Castle Hartheim, prosimy, aby zwrócił się Pan bezpośredni do Castle Hartheim Association **[tutaj adres strony www oraz adres pocztowy]**

Mamy nadzieję, że te informacje pomogły Panu w jakikolwiek sposób

Luty 2010

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

dr Barbara Schätz

Obóz koncentracyjny Mauthausen-Gusen

8 sierpnia 1938 roku Niemcy założyli w północnej Austrii, pod Linzem, obóz koncentracyjny Mauthausen-Gusen. Więźniowie pracowali w kamieniołomach granitu (Wiener Graben). Obóz Mauthausen do końca 1940 roku służył jako miejsce kaźni niemieckich socjalistów, homoseksualistów i opozycjonistów politycznych. W grudniu 1939 roku zapadła decyzja o założeniu obozu w Gusen, przy podziemnych zakładach zbrojeniowych. Latem 1940 roku oba obozy zostały połączone wspólną administracją i kierownictwem. Stąd w nazwie występują dwa człony: Mauthausen-Gusen. Dodatkowo istniała sieć 56 pod obozów w całej III Rzeszy. Więźniowie pracowali na rzecz niemieckiego przemysłu zbrojeniowego (np. Messerschmitt GmbH, Regensburg). Hitlerowski obóz koncentracyjny Mathausen-Gusen był przez pięć lat (1940–1945) miejscem zagłady Polaków, a w szczególności inteligencji polskiej (obóz Gusen nazywano „Vernichtungslager für die polnische Intelligenz” – obóz wyniszczenia dla polskiej inteligencji). Od 1941 roku ginęli tu również żołnierze republikańskiej Hiszpanii i Armii Radzieckiej, a w następnych latach — bojownicy ruchu oporu z niemal wszystkich krajów Europy. Stanisław Dobosiewicz, autor znaczących publikacji faktograficznych o tym obozie, szacuje ich liczbę na 36-37 tys. na ogólną liczbę ponad 77 tys. osób. W obozie zostało zamordowanych ponad 44 tys. osób, w tym ponad 27 tys. Polaków. Był to obóz o najcięższym reżimie, do najbardziej wyczerpujących należały prace ziemne i noszenie kamieni w kamieniołomach — kończyły się one zwykle śmiercią więźniów. Atmosferę i okrucieństwo obozu opisał Stanisław Grzesiuk — bard Warszawy, w książce „Pięć lat kacetu”, w której napisał: „Tym, którzy przetrwali lata w obozie, sprzyjały okoliczności raczej nadzwyczajne”. Przez KL Mauthausen i jego pod obozy przeszło 335 tysięcy więźniów różnych narodowości, z których zginęło około 122 tysięcy. Obozy Gusen I, II i III zostały oswobodzone w 1945r. przez żołnierzy 11 dywizji 3 armii amerykańskiej. Wkrótce po tym, na mocy układu w Jałcie tereny leżące na północ od Dunaju przypadły ZSRR i były okupowane przez Armię Czerwoną. Na fotografiach z lat 1948 i 1954 zwraca uwagę nie najlepszy stan cmentarza, który z takim trudem założyli amerykańscy żołnierze; nie istnieje również mur obozowy, rozebrane są także prawie wszystkie baraki. W 1955 r., zgodnie z postanowieniami Traktatu Państwowego Armia Czerwona wycofała się z Austrii. Wkrótce zapadła uchwała, że teren byłego obozu zostanie rozparcelowany, a działki sprzedane. Gdyby byli więźniowie obozu z krajów Europy Zachodniej (Włoch, Luksemburga, Belgii i Francji) nie rozpoczęli akcji na rzecz zachowania krematorium, o istnieniu obozu w Gusen całkowicie by zapomniano. Grupa byłych więźniów utworzyła „Komitet Gusen”, który ze składek swoich członków sfinansował budowę Memoriału wzniesionego wokół zachowanego pieca krematoryjnego obozu Gusen w 1965 roku.

Projekt Memoriału opracowało znane włoskie biuro architektoniczne Beljoso z Mediolanu (również byli więźniowie tego obozu).

Memoriał na działce wykupionej przez organizację byłych więźniów KL. Na sprzedanych działkach wokół Memoriału wyrosło nowe osiedle domków jednorodzinnych. Wkrótce potem o obozie zaczęto zapominać.

Budynek, w którym mieściła się komenda i główne wejście do obozu Gusen ,
tzw. Jourhaus.

Widok gdzie w 1955 obiekt zaadoptowano na słodki dom jednorodzinny!.

Obóz Gusen, dzisiaj na tym terenie znajduje się osiedle domków jednorodzinnych. Pozostawiam bez komentarza, oceńcie Państwo sami.

Opracowano na podstawie blogu autora [ola_2000](#), zamieszczonego w internecie w poniedziałek, 26 czerwca 2006

W renesansowym zamku Hartheim położonym w Górnej Austrii, w miejscowości Alkoven, w latach 1940-1944 zamordowano 30,000 osób. Początkowo byli to niepełnosprawni i umysłowo chorzy pacjenci z terenu III Rzeszy, później także więźniowie obozów koncentracyjnych głównie Mauthausen, Gusen i Dachau oraz robotnicy przymusowi z Europy Wschodniej, niezdolni do dalszej pracy.

Programem eutanazji chorych psychicznie kierowano początkowo z Berlina, z ośrodka przy Tiergartenstrasse 4, stąd kryptonim akcji "T4". W lecie 1943 roku przeniesiono kierownictwo akcji "T4" do Hartheim i Weissenbach.

Komendantem w Hartheim był SS Hauptsturmfuehrer Dr. Rudolf Lonauer. Trzydziestodwuletni lekarz psychiatra z Linzu, dyrektor Szpitala dla Chorych Psychicznie w Niedernhart, członek NSDAP od 1931 roku. Jego zastępcą SS Obersturmfuehrer Dr. Georg Renno, także psychiatra i członek NSDAP od 1930 roku.

Zamek Hartheim był pierwszym "zakładem zbiorowego uśmiercania gazem oraz "ośrodkiem szkoleniowym" dla późniejszych funkcjonariuszy obozów śmierci takich jak: Sobibór, Treblinka czy Bełżec.

Blisko osiemdziesiąt osób starannie wyselekcjonowanych przez centralę w Berlinie oraz najwyższych urzędników NSDAP w Górnej Austrii stanowiło personel "zamku śmierci". Byli pośród nich niemieccy i austriaccy lekarze oraz gorliwi esesmani, skuszeni ofertą dobrej zapłaty, dodatkowego wypoczynku oraz stałych dostaw alkoholu. Pośród nich znajdowali się między innymi późniejsi oprawcy z Sobiboru:

- SS-Hauptsturmfuehrer Franz Stangl, Austriak, członek NSDAP od 1931 roku, w trakcie szkolenia w Hartheim w randze Oberleutnanta Policji. Późniejszy pierwszy komendant obozu w Sobiborze do końca sierpnia 1942, kiedy to zastąpił nieudolnego komendanta Dr. Eberla w Treblince

- SS-Hauptsturmfuehrer Franz Reichleitner, Austriak, członek NSDAP, pracownik Gestapo w Linzu, drugi komendant obozu w Sobiborze.

- SS-Oberscharfuehrer Gustaw Wagner, Austriak, członek NSDAP od 1931 roku, od marca 1942 brał udział w budowie obozu w Sobiborze gdzie pracował aż do jego likwidacji. W trakcie powstania więźniów, był na urlopie.

- SS-Sturmbahnfuehrer Christian Wirth, członek NSDAP od 1931 roku, niemiecki oficer SS od 1937 roku, inspektor akcji "T4" od maja 1940 roku, inspektor "Akcji Reinhard" od sierpnia 1942 roku

- SS-Rotenfuehrer Heinrich Barbl - Austriak, w Sobiborze od kwietnia 1942 roku do października 1943 roku.

- SS-Oberscharfuehrer Rudolf Beckmann, Niemiec, w Sobiborze od kwietnia 1942 roku. Nadzorował sortownie i prowadził administrację w tzw. Lager 2. Został zabity przez więźniów w trakcie powstania w obozie w październiku 1943 roku.

- SS-Scharfuehrer Erich Josef Vallaster, Austriak, w Sobiborze od połowy kwietnia 1942 roku. Nadzorował gazowanie i grzebanie zwłok. Zabity przez więźniów w trakcie powstania.

oraz: SS-Oberscharfuehrer Anton Getzinger, SS-Sturmmann Josef (Ferdl) Groemer, SS -Unterscharfuehrer Paul Groth, SS-Unterscharfuehrer Franz Hoedl, SS-Scharfuehrer Kurt (Karl) Richter, SS-Scharfuehrer Paul Rost, SS-Scharfuehrer Franz Schemmel

To właśnie tutaj wprowadzono procedurę odzyskiwania złotych zębów ze zwłok oraz opracowano system inscenizacji badań "lekarskich", którym były poddawane ofiary zaraz po przybyciu, aby uniknąć niepotrzebnego podenerwowania chorych.

Ofiary uśmiercano za pomocą tlenku węgla (dostarczanego przez firmę IG Farben) w zbudowanej na parterze komorze gazowej. Ciała palono w krematorium znajdującym się tuż za komorą gazową. Pozostałe po spaleniu kości mielono w specjalnych młynkach i razem z popiołem wyrzucano do rzeki Dunaj lub Traun. Rodzinom chorych umysłowo wysyłało akty zgonu z nieprawdziwymi przyczynami i miejscem zgonu.

W artykule Wolfganga Neugebauera "The Hartheim euthanasia institution" możemy przeczytać relacje naocznego świadka Karla Schumanna, który w tym czasie mieszkał w gospodarstwie naprzeciwko zamku: "Początkowo przywozili tych ludzi do zamku zwykłymi autobusami. Każdy autobus zatrzymywał się przed główną bramą, ktoś z autobusu musiał wyjść i zadzwonić ażeby otworzono bramę i żeby autobus mógł wjechać. W pierwszych tygodniach mogliśmy czasami rozpoznać niektórych pacjentów w autobusie, tych którzy wcześniej byli pacjentami tego ośrodka. (Wcześniej mieścił się tam zakład opiekuńczy Sióstr Miłosierdzia. Przypis własny.) Można było zobaczyć jak niektórzy bardzo się cieszyli z powrotu do starego domu. (...) Za każdym razem gdy przybywał transport, obserwowaliśmy ciemny dym unoszący się z komina. Jeżeli ciśnienie atmosferyczne było niskie, można było wyczuć okropny smród palonego mięsa, kości i włosów. (...) Pewnego dnia z terenu zamku wyjechała ciężarówka z zamkniętą naczepą i udała się w kierunku rzeki Dunaj. Niektórzy bardzo ciekawi i pomimo zagrożenia postanowili sprawdzić co się tam dzieje. Ukryli się w lesie i obserwowali jak opróżniano ciężarówkę do rzeki. Pomimo, że strażnicy starali się ukryć wszystkie ślady, ludzie znaleźli na miejscu popiół oraz fragmenty nadpalonych ludzkich kości."

W wyniku stosowania różnych "technik zabijania", (min. wstrzykiwania śmiertelnych dawek: luminalu, weronalu, evipanu, morfiny czy skopolaminy) Lonauer uznał, iż najskuteczniejszą i najbardziej ekonomiczną metodą do zastosowania w celu "ostatecznego rozwiązania kwestii żydowskiej" będzie gazowanie.

Akcja eutanazji chorych psychicznie została przerwana wskutek protestów ludności niemieckiej oraz przedstawicieli Kościoła Katolickiego i Protestantckiego. Wstrzymanie akcji "T4" nie zatrzymało jednak rozpoczętego w tym miejscu zorganizowanego ludobójstwa. Ośrodek działał nieprzerwanie do grudnia 1944 roku.

Na przełomie 1944 i 1945 roku, przywiezieni z Mauthausen więźniowie dokonali remontu na zamku, przywracając jego uprzedni wygląd i deinstalując komorę gazową i krematorium. Kiedy 5 maja 1945 roku żołnierze amerykańscy zajęli Linz, w Hartheim rozpoczęto gromadzenie dowodów zbrodni. Skrupulatne zacieranie śladów przez personel ośrodka uniemożliwiło jednak natychmiastowe oszacowanie ilości zamordowanych.

Rudolf Lonauer wraz z rodziną wyjechał do Linzu a potem do pobliskiego Gaschwendt. Tam też w wyniku trapiących go wyrzutów sumienia popełnił samobójstwo wstrzykując sobie, swojej żonie i dwóm córkom śmiertelną truciznę. W nomenklaturze psychiatrycznej nazywa się to "samobójstwem rozszerzonym".

Powyżej wewnątrz pomieszczenia gdzie przechowywano zwłoki przed spaleniem.

Autor: Maria Ciesielska, z zawodu lekarz, z zamiłowania badacz, poszukiwacz i szperacz. Czasami tłumacz. Kontakt: <http://marywrites.blogg.pl/id.4826384.index.html> ; maryludek@wp.pl

Tytuł: "Zamek Hartheim, ośrodek szkoleniowy dla oprawców z Sobiboru."; wtorek, 28 lipca 2009.

Źródła:

1. "The Hartheim euthanasia institution" Wolfgang Neugebauer, z "Mamorial Sites for Concentration Camp Victim In Upper Austria" (tłumaczenie własne)
2. "Zamek śmierci Hartheim" Adam Cyra
3. <http://WWW.jewishgen.org>

Poniżej zamieszczam skany dokumentów zgonu wuja Antoniego które otrzymałem od kuzyna i jednocześnie syna Antoniego, Edwarda Rulczyńskiego z Poznania i Józefa Rolczyńskiego z Dobrego Miasta. Z porównania podanych w tych dokumentach dat transportu do Hartheim i śmierci, wynika że wuj w „zamku śmierci”, był od 22 sierpnia do 19 września 1941 roku.

SERVICE INTERNATIONAL DE RECHERCHES
INTERNATIONAL TRACING SERVICE
INTERNATIONALER SUCHDIENST

D - 3548 AROlsen

Tel. (05691) 637 - Telegr.-Adr. ITS Arolsen

EXTRAIT DE DOCUMENTS

EXCERPT FROM DOCUMENTS

DOKUMENTEN-AUSZUG

Votre Réf. _____ Notre Réf. _____ T/D 241 055 _____
Ihr Az. _____ Our Ref. _____ Unser Az. _____

Nom _____ Prénoms _____ Nationalité _____
Name _____ First names _____ Vornamen Anton _____ Nationality _____
Staatsangehörigkeit polnisch _____

Date de naissance _____ Lieu de naissance _____ Profession _____
Date of birth 26.10.1898 _____ Place of birth Ritschenwalde _____ Profession Eisenbahner _____
Geburtsdatum 26.10.1898 _____ Geburtsort Ritschenwalde _____ Beruf Eisenbahner _____

Noms des parents _____ Religion _____
Parents' names nicht angeführt _____ Namen der Eltern nicht angeführt _____

Dernière adresse connue _____
Last permanent residence Posen, Rembrandtstr. 12 _____
Zuletzt bekannter ständiger Wohnsitz Posen, Rembrandtstr. 12 _____

Arrêté le _____ à _____ par _____
Arrested on nicht angeführt - in nicht angeführt - by nicht angeführt -
Verhaftet am nicht angeführt - in nicht angeführt - durch nicht angeführt -

Est entré au camp de concentration _____ No. de détenu _____
Entered concentration camp Dachau _____ Prisoner's No. 5467 _____
Wurde eingeliefert in das Konz.-Lager Dachau _____ Häftlingsnummer 5467 _____

le _____ venant de _____ par _____
on 25. April 1940 _____ coming from nicht angeführt - by nicht angeführt -
am 25. April 1940 _____ von nicht angeführt - durch nicht angeführt -

Catégorie, ou raison donnée pour l'incarcération _____
Category, or reason given for incarceration "Schutzhaft" _____
Kategorie, oder Grund für die Inhaftierung "Schutzhaft" _____

Transféré _____
Transferred am 5. Juni 1940 zum Konzentrationslager Mauthausen/Kommando Gusen, Häft-
Oberstellt lingsnummer 4475 und am 21. August 1941 mit einem Transport von Häft-
lings-Invaliden zum Konzentrationslager Dachau. _____

Dernière mention dans la documentation des CC _____
Last entry in CC-records Er ist am 19. September 1941 im Konzentrationslager
Letzte Eintragung in KL-Unterlagen Mauthausen verstorben. _____

Remarques _____
Remarks In der Transportliste des Konzentrationslagers Mauthausen ist vermerkt:
Bemerkungen "Einw. Stelle: Posen". Zu der "Überstellung" zum Konzentrationslager
Dachau bemerken wir, daß diese Transporte nicht im Konzentrationslager
Dachau registriert sind. Vermutlich (Fortsetzung: siehe Rückseite)

Documents consultés _____
Records consulted Schreibstubenkarte, Zugangsbuch und Transportliste des Konzentra-
Geprüfte Unterlagen tionslagers Dachau. Transportliste des Konzentrationslagers Maut-
hausen. Liste der KZ Opfer des Konzentrationslagers Mauthausen,
aufgestellt von der "3rd US-Army". _____

Expédié à _____
Dispatched to Frau
Abgesandt an Maria Rulczynska
POZNAN

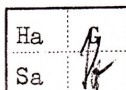
Arolsen, - - -

(bitte wenden)

(bitte wenden)

Directeur

Chef des Archives

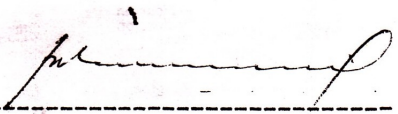

* A titre explicatif; ce complément ne figure pas sur les documents originaux.
* Added by the I.T.S. as explanation, does not appear on the original documents.
* Erklärung des I.T.S., erscheint nicht in den Originalunterlagen.

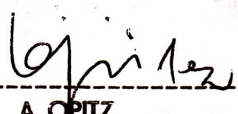
Esselte
55430

Bemerkungen: (Fortsetzung) wurden diese sogenannten "Invalidentransporte" nicht zum Konzentrationslager Dachau sondern direkt in die Euthanasieanstalt Schloss Hartheim überstellt. ----- Sterbeurkunde, ausgestellt vom Sonderstandesamt Arolsen, fügen wir bei, -

Arolsen, den 8. November 1972

A. de COCATRIX
Directeur

A. OPITZ
Chef des Archives

Sterbeurkunde

/Stempel Mauthausen II ----- Nr. 393/1941 -----/

Der Eisenbahnschreiber Anton Rulczynski, -----

----- katholisch -----

wohnhaft Posen, Reichendstraße 12/III -----

ist am 19. September 1941 ----- um ----- 7 Uhr ----- 00 Minuten

in Mauthausen ----- verstorben.

Der Verstorbene war geboren am 26. Oktober 1893 -----

in Ryczywz, Kreis Chornik -----

/Stempel ----- Nr. -----/

Vater: Ignatz Rulczynski, -----

verstorben. -----

Mutter: Malwina, geborene Gorka, -----

verstorben. -----

Der Verstorbene war verheiratet mit Maria, geborene -----

Strych. -----

Mauthausen, den 3. April 1942.

Mischel ohraga

Der Stempelbezug

/Siegel/

Drummeier

Zu zeichnen
 z. o. g. g. g.
 Posen, d. 19. 9. 41
 Sekretär
G. G. G.

Łódź, 14 February 2009

Castle Harthaim Association
Verein Schloss Harthaim
A – 4072 Alkoven

Dear Sir/Madame,

On the basis of the suggestion mentioned in the letter, which I've got from Mauthausen Memorial Archives on 8. February 2009 (ref. No. 3.500/1355-IV/7/10), I refer to you with the question about the following prisoner murdered in the Castle Harthaim:

Name:	RULCZYŃSKI
First name:	Antoni
Date of birth:	26.10.1898 <i>[October 28th 1898]</i>
Place of birth:	Ryczywa, Poland
Category or reason given for deportation:	P-Schutz [polish prisoner in protective custody]
Transferred to sub-camp:	Gusen 21. August 1941 <i>[August 21st 1941]</i> , Dachau

For the answer, please use one of the following addresses:

Mail: ul. Piotrkowska ___/___ m. __, PL90-___ Łódź, Polska, Or

E-mail: wojciejen@neostrada.pl

Thank you in adwans

Wojciech JENERALCZYK

Na powyższy list, w postaci załącznika do e'maila z prośbą o być może kolejne informacje, w sprawie Antoniego Rulczyńskiego, otrzymałem poniższą zdawkową odpowiedź że bardzo Im przykro ale cała dokumentacja pozostała po Ośrodku Eksterminacji została zniszczona w 1944 roku. Przesyłają materiały informacyjne o Ośrodku Pamięci w zamku Hartheim w języku angielskim (widocznie po polsku nie mają!).

Temat:

Antoni RULCZYŃSKI

Nadawca:

Dokumentation Schloss Hartheim <dokumentation@schloss-hartheim.at>

Data:

Mon, 15 Feb 2010 16:50:21 +0100

Adresat:

wojciejen@neostrada.pl

Dear Mr. Jenerakczyk,

I'm sorry but we don't have any further information on Antoni RULCZYŃSKI. We've the same dates you sent me in our databank, which we've got form Mauthausen Memorial. Only if relatives of victims give personal information on victims to us, we have them in our archive. All documents produced in the annihilation centre Hartheim have been destroyed in 1944. Sadly we had no contact to family members of Antoni RULCZYŃSKI by that time.

Below I added information to our memorial in English language.

Best regards Peter Eigelsberger

Dokumentationsstelle Hartheim des OÖLA
Mag. Peter Eigelsberger
Schlossstraße 1
A-4072 Alkoven
Tel.: ++43/(0)/7274/6536/574

Öffnungszeiten: Di 09:00 - 12:00 Uhr, Mi 13:00 - 16:00 Uhr, Do 09:00 - 12:00 Uhr

Na koniec tej z konieczności fragmentarycznej korespondencji zamieszczam jeszcze fotografię tablicy pamiątkowej umieszczonej przez mojego kuzyna a syna Antoniego, Edwarda Rulczyńskiego na Ścianie Pamięci dawnego krematorium, Memoriału w GUSEN.

Cześć Jego Pamięci !

Wieczne odpoczywanie racz mu dać Panie...